

Zadan i Sobaki, 5-a avenju (feat. Gogol Bordello)

П'ята авеню.
Все веселіше день по дню.
Це наша музика свободи,
наша музика вогню.

Втримані міста.
Чекай, рахуючи до ста.
Це мій вогонь передається
теплим подихом в уста.

Я жив, як умів, я вчив чого навчали.
Я приходив спати на вокзали і причали.
Знав все наперед, завжди займався ділом.
Моя мама – текіла, мій бог – Боб Ділан.

Час прокрутиться запиляним вінілом.
Бачиш цей бекстейдж за Христовим тілом?
Мертві легенди, апостоли-романтики.
Це дух рок-н-ролу над протоками Атлантики.

Світ здавався нев'їбним і далеким.
Хай тепер панк-рок буде нашим саундтреком.
Хай у цьому фільмі нині виживуть сміливі.
Хай із наших звичок залишаються шкідливі.

Хай лишаться можливості для радості і відчаю.
Я бачив пекло, я тепер про нього свідчу,
Хай буде безперервною господня безпорадність.
Мені вже добре. Я прийшов нести вам радість.

П'ята авеню.
Все веселіше день по дню.
Це наша музика свободи,
наша музика вогню.

Втримані міста.
Чекай, рахуючи до ста.
Це мій вогонь передається
теплим подихом в уста.

Ей, братан, ти ж тримався цих мелодій.
Хулі ти тепер почуваєшся як злодій?
Хулі ти тепер соромишся коріння?
Хто ще розповість про героїчне покоління?

Це наші з тобою персонажі і герої.
В країні так багато любові і зброї.
Їм літер пристрасті й вогню по вертикалі.
Й королева рок-н-ролу зависа на бек-вокалі